

Montserrat demana perdó i lamenta la sospita generalitzada

Dg, 3/02/2019 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) Tres vegades ha demanat perdó l'abat de Montserrat en nom de la comunitat. En la missa conventual d'aquest diumenge l'abat **Josep Maria Soler** no ha obviat les acusacions d'abusos a menors que s'han conegut aquests dies d'un monjo de la comunitat mort fa deu anys.

"Els meus germans de comunitat i jo mateix demanem humilment perdó a les víctimes", ha dit en una homilia emmarcada en els "defectes, pecats i febleses" dels qui van a cercar a Jesús i del mateixa comunitat monàstica. Per això, ha ofert el suport de la comunitat a les víctimes. Per la seva tasca d'acompanyament personal a centenars de persones ha assegurat que "sabem quin dolor causa".

L'abat Soler també ha demanat "perdó a totes les persones a qui el coneixement d'aquests fets ha pogut escandalitzar o fer perdre confiança en institucions d'Església". I finalment ha demanat "perdó per les coses que en el passat, a Montserrat, no s'hagin pogut fer prou bé i hagin pogut facilitar comportaments indignes".

Alhora, l'abat ha assegurat que "ens han dolgut certes expressions aparegudes en alguns mitjans que semblava que estenien la sospita d'agressors sexuals al conjunt dels monjos". Ha agraït les nombroses mostres de suport rebudes aquests dies que "valoren el treball i l'aportació de Montserrat i aprecien la fidelitat global de la comunitat als seus compromisos monàstics". També s'ha solidaritzat amb altres entitats eclesials que han d'afrontar els mateixos problemes. "Reconèixer la veritat ens farà lliures", ha conclòs.

L'abat ha presidit la celebració acompanyat de l'arquebisbe **Joan-Enric Vives**, secretari de la conferència Episcopal Tarraconense que ha fet costat de manera significativa a la comunitat. La celebració coincideix amb un dia solemne en el

calendari anual de l'Abadia de Montserrat, celebrant els 427 anys de la dedicació de la basílica.

En l'homilia ha refermat "la voluntat de transparència total" en espera que finalitzin els treballs de [comissió](#) que ha d'investigar els fets ara denunciats: "Tenim les eines necessàries per aclarir els fets i atendre les víctimes d'una manera justa i evangèlica".

Aquesta és l'homilia sencera:

Homilia del Pare Abat Josep M. Soler

3 de febrer de 2019. Solemnitat de la Dedicació de la Basílica

Is 56, 1.6-7 / He 12, 18-19.22-24 / Lc 19 1-10

Estimat Sr. Arquebisbe; estimats germans i germanes:

Jesús entra a casa de Zaqueu. Jesús, ja ho sabem, és el Fill de Déu, tot santedat, tot amor generós, que ha vingut a portar el perdó, la pau, la llum, la vida. Ha vingut a "buscar i a salvar allò que era perdut".

Zaqueu és un cobrador d'impostos (un "publicà" que diuen altres traduccions). S'ha fet ric a base d'explotar els altres cobrant-los més del que calia. En la consideració social de l'època, era vist com un pecador públic i com un col·laboracionista del poder romà ocupant.

Malgrat això, Jesús vol entrar a casa seva. Vol tenir-hi una conversa tot compartint l'àpat. I, això, evidentment, era mal vist. Una mestre espiritual no podia tenir aquests contactes. Per això l'acusaran de ser "amic de publicans i prostitutes, amic de pecadors. Ha anat a allotjar-se a casa d'un pecador", diuen. I això el fa impur, pensen.

Però, Jesús no té prejudicis i entra a casa de Zaqueu, el pecador, i menja amb els seus amics, que devien ser si fa no fa com ell. D'aquesta manera, Jesús porta la salvació a aquella casa. I Zaqueu es converteix.

Poc abans d'aquest episodi, Jesús havia dit: "que n'és, de difícil, que un ric entri en el Regne de Déu. És més fàcil que un camell entri pel forat d'una agulla, que no pas un ric entri al Regne de Déu". La gent se n'havia estranyat i deia: "aleshores qui pot salvar-se?" I Jesús els havia respost: "allò que és impossible als homes és possible a Déu" (Lc 18, 24-30). A casa de Zaqueu es veu com Déu fa possible la salvació també per un ric que ha guanyat els diners extorsionant els altres, si aquest es converteix i reparteix la seva riquesa en bé dels altres.

Zaqueu, doncs, acollint joiosament la paraula de Jesús es converteix, rep el perdó del seu mal comportament i s'encamina cap a la salvació en el Regne de Déu. Per això restitueix el que havia pres injustament i ajuda els necessitats amb una gran generositat.

Jesús entra a casa de Zaqueu. El sant, el Fill de Déu, a la casa de persones febles i pecadores per portar-hi la salvació. També el dia de la dedicació d'aquesta

basílica, avui fa 427 anys, va entrar en aquesta casa per portar-hi la salvació amb la seva Paraula i els seus sagraments. Entrava en una casa on prega una comunitat de monjos febles i pecadors. Sant Benet mateix recorda que la comunitat està formada per “ànimes malaltisses” que necessiten esmenar-se i progressar (RB 2, 39-40; 27, 6;). Amb la dedicació, Jesús entrava, també, en una casa on milers i milers de pelegrins acuden amb les seves fragilitats, les seves foscos i el seu pecat i això unit amb el seu desig de millorar i de trobar la guarició, la salvació.

En la visió idealitzada de molts, el monestir és un lloc d’homes i dones sants. En canvi, en la realitat, ja en temps de sant Benet, un monestir és una comunitat d’homes o dones que volen treballar-se espiritualment per anar superant els seus defectes, els seus mals comportaments i els seus pecats (cf. RB 7, 70). I, a més, volen acudir a l’obertura sincera del cor a un pare espiritual (RB 7, 44-48; 45, 5-6). Malgrat totes les febleses i pecats, Jesús no abandona. Continua present enmig dels monjos i del pelegrins amb la seva crida constant a la conversió, amb el seu perdó, amb la seva gràcia a favor de monjos, escolans i pelegrins.

Demanem perdó

Aquests darrers dies, els mitjans de comunicació han parlat d’alguns fets passats d’abusos a menors per part d’homes de l’Església, que són totalment contraris a la vocació rebuda. Entre ells, han parlat d’un monjo de Montserrat, difunt de fa deu anys. Aquests fets denunciats han colpit tothom, també i d’una manera molt intensa la nostra comunitat.

Davant d’aquests fets, els meus germans de comunitat i jo mateix demanem humilment perdó a les víctimes; ens solidaritzem amb el seu dolor i els oferim el suport de la comunitat. Els abusos sexuals a menors per part de persones consagrades a Déu ens dolen profundament perquè fereixen la part més vulnerable de les víctimes i traeixen la confiança que havien posat en ells. En l’acolliment pastoral a tanta gent que fem a Montserrat sabem quin dolor es causa i com costa de cicatritzar les ferides.

Demanem perdó, també, a totes les persones a qui el coneixement d’aquests fets ha pogut escandalitzar o fer perdre confiança en institucions d’Església. Demanem perdó, encara, per les coses que en el passat, a Montserrat, no s’hagin pogut fer prou bé i hagin pogut facilitar comportaments indignes.

Reiterem, una vegada més, la nostra condemna rotunda a qualsevol tipus d’abús realitzat a menors. I expressem, també, la nostra voluntat de transparència total. Per això, hem creat una comissió externa que analitzi els casos que es puguin denunciar. I després actuarem en conseqüència, donarem els resultats de la investigació de la comissió tot seguint el protocol establert pel Papa Francesc i per les nostres Esglésies particulars. Tenim, doncs, les eines necessàries per aclarir els fets i atendre les víctimes d’una manera justa i evangèlica.

Volem agrair, a més, les moltíssimes mostres de suport i d’amistat que, més enllà d’uns fets concrets negatius que hi pugui haver hagut, valoren el treball i l’aportació de Montserrat i aprecien la fidelitat global de la comunitat als seus compromisos monàstics. En aquest sentit, puc dir que ens han dolgut certes expressions aparegudes en alguns mitjans que semblava que estenien la sospita d’agressors sexuals al conjunt dels monjos. Ho hem viscut amb humilitat i sentint-nos solidaris amb altres entitats eclesials que aquestes setmanes es troben o s’han

trobat amb situacions semblants.

Els abusos són un problema que s'ha donat també en l'Església i que cal afrontar amb decisió segons les directrius donades per la Santa Seu, malgrat les dificultats, amb esperit de confiança i d'una manera esperançada. Perquè reconèixer la veritat ens farà lliures (cf. Jo 8, 32). En aquesta tasca tan important Montserrat sempre hi serà present.

Us demano, finalment, que continueu pregant per nosaltres perquè siguem humils i bons monjos, i perquè Montserrat pugui continuar essent un lloc de veneració i lloança de la Mare de Déu i d'anunci creïble de l'Evangelí de la misericòrdia tal com ho va començar a ser el dia que, per mitjà de la dedicació, Jesús va entrar en aquesta casa. I tal com ho renova la celebració de l'eucaristia.